

F. t. l. om udligning i hovedstadsområdet.

berg kommuner under de samme forudsætninger netto ville være blevet forhøjet med henholdsvis 0,5 og 0,3 procentpoints.

I beløbsmæssig henseende ville den foreslåede kommunale udligningsordning isoleret betragtet i 1972-73 betyde, at der ville blive overført ca. 100 mill. kr. fra de kommuner, der har en større andel af områdets beskatningsgrundlag end af dets udgiftsbehov, til de kommuner, hvis andel af beskatningsgrundlaget er mindre end deres andel af udgiftsbehovet.

Ved den midlertidige amtskommunale udligningsordning ville der i 1972-73 blive overført ca. 50 mill. kr. fra de sekundærkommuner, hvis andel af beskatningsgrundlaget var større end deres andel af udgiftsbehovet, til de øvrige sekundærkommuner.

II. Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til §§ 1 og 2.

Bestemmelserne angiver den kreds af kommuner, der omfattes af den foreslåede udligningsordning og det almindelige princip for udligningen.

Til § 3.

Bestemmelsen indeholder reglerne for beregningen af kommunernes udligningsbidrag. Bidragsberegningen beror på følgende 3 faktorer:

a) Forskellen mellem vedkommende kommunes procentvise andel af hovedstadsområdets samlede beskatningsgrundlag og udgiftsbehov,

b) den samlede kommunale udskrivning af indkomstskat og grundskyld i hovedstadsområdet i regnskabsåret forud for udligningsberegningen og

c) udligningsniveauet.

Med hensyn til beregningen af den enkelte kommunes andel af hovedstadsområdets samlede beskatningsgrundlag og udgiftsbehov henvises til bemærkningerne til §§ 4 og 5 og bilag 1, tabel c, d og e.

Afrundingsreglen i stk. 1, sidste pkt., svarer til § 5 i loven om kommunal udligning. Afrundingen kan medføre en beskedent difference, der i givet fald må tilfalde, respektive udredes af statskassen.

Ved opgørelsen af den samlede kommunale skatteudskrivning ses der bort fra hovedstadsområdets samlede nettobidrag i henhold til lov om kommunal udligning for at undgå overudligning. Dette svarer også til, at der allerede ved opgørelsen af kommunernes beskatningsgrundlag er taget hensyn til de udligningsmæssige virkninger af landsudligningen, jfr. lovforslagets § 4, stk. 2. Desuden bortses der fra eventuelle kommunale udgifter, der er omfattet af

specielle udligningsordninger inden for hovedstadsområdet, idet disse udgifter ellers vil være omfattet af to udligningsordninger på én gang med deraf følgende risiko for overudligning. Endelig bortses der fra sygehusudgifterne i Københavns og Frederiksberg kommuner, da disse udgifter indgår i den midlertidige amtskommunale udligningsordning, jfr. § 13, stk. 2, og bemærkningerne til § 7.

De foran nævnte faktorer, der indgår i udligningsberegningen for et bestemt regnskabsår, „udligningsåret“, forholder sig tidsmæssigt til udligningsåret således:

Beskatningsgrundlaget dels for hovedstadsområdet under ét, dels for de enkelte kommuner vedrører det regnskabsår, der ligger to år forud for udligningsåret med korrektion for virkningerne af den på basis af samme års beskatningsgrundlag beregnede kommunale udligning for udligningsåret.

Det samlede udgiftsbehov for området svarer til den samlede kommunale udskrivning i det regnskabsår, der ligger to år forud for udligningsåret.

De enkelte kommuners relative udgiftsbehov (udgiftsbehovstal) beregnes på grundlag dels af områdets og de enkelte kommuners folketal og befolkningens aldersfordeling pr. 1. januar i det regnskabsår, der ligger to år forud for udligningsåret, dels af den i femåret forud herfor skete nettobefolkningsforskydning.

De angivne tidsrelationer for beregningsmateriale må ses i sammenhæng med, at udligningsberegningen skal være afsluttet midt i september måned i året forud for udligningsåret, således at kommunerne kan tage hensyn hertil ved budgetlægningen for udligningsåret, jfr. i øvrigt bemærkningerne til § 11.

Der henvises i øvrigt til *bilag 1* tabel e og f, hvor det er vist, hvorledes udligningsbidrag for tre kommuner beregnes.

Til § 4.

Bestemmelsen indeholder de nærmere regler for opgørelsen af kommunernes beskatningsgrundlag til brug ved hovedstadsudligningen.

Udgangspunktet herfor er den opgørelse af beskatningsgrundlaget, der benyttes ved den i lov nr. 282 af 10. juni 1970 hjemlede kommunale udligningsordning og den ved lov nr. 234 af 4. juni 1969 om generelle tilskud til kommunerne hjemlede tilskudsordning for amtskommunerne. Herefter henregnes til en kommunes beskatningsgrundlag summen af de skattepligtige indkomster med højeste personfradrag i indkomståret forud for beregningsåret og 20 procent af grundværdierne i regnskabsåret forud for beregningsåret.